

Vystoupení prezidenta republiky na mediálním brífinku po návratu z Ukrajiny

30.4.2023 - Petr Pavel | Správa Pražského hradu

Dobrý den, omlouvám se trošku za ten setup, ale my jsme nějakých sedmnáct, osmnáct hodin na cestě a vlastně celá naše návštěva byla jedna velká cesta, protože přes noc jsme cestovali, přes den jsme jednali a vlastně nikde jsme nebyli ani ubytováni, takže to byla opravdu jedna velká souvislá cesta.

Byla náročná, byla náročná na organizaci, na zabezpečení. Já bych při této příležitosti chtěl poděkovat všem, kdo se na její organizaci a zajištění podíleli. Protože to nebylo málo lidí z naší strany, z polské, z ukrajinské, z velvyslanectví, ochranné týmy. Všichni odvedli skvělou práci, protože cesta proběhla přesně podle plánu bez narušení. Dosáhli jsme všechny cíle, které jsme dosáhnout chtěli.

To hlavní sdělení, které jsem chtěl říct je, že ta cesta nebyla jenom symbolickým gestem ze strany České republiky k Ukrajině. Ale byla snahou o naprosto konkrétní naplnění naší podpory, zhodnocení té dosavadní a naznačení cest pro další podporu. Zároveň také byla podkladem pro mnoho úkolů, které jsme si přivezli domů a na kterých budeme dále pracovat a ty se týkají nejenom poskytování vojenského materiálu, ty se týkají i poválečné obnovy Ukrajiny a dlouhodobé spolupráce mezi Českou republikou a Ukrajinou. Zároveň je tam i ten symbolický efekt první části návštěvy se slovenskou prezidentkou Zuzanou Čaputovou, kterou jsme chtěli dát jasně najevo, že sdílíme stejné hodnoty, že pro nás svoboda, suverenita a spravedlnost nejsou jenom prázdnými pojmy a že vnímáme stejně a jsme připraveni se na jejich naplnění také stejně podílet.

Z těch jednání, které jsem na Ukrajině vedl a bylo jich opravdu hodně, jak na úrovni centrální, tak na úrovni jednoho regionu, vyplynulo zcela jasně, že to, co Ukrajina dnes pro úspěšnou obranu potřebuje ze všeho nejvíc, je munice. Techniky se samozřejmě nedostává také, ale kritický je nedostatek munice. Nejenom, že omezuje schopnost Ukrajiny efektivně se bránit, ale do určité míry i limituje jejich schopnost provést úspěšnou protiofenzívu. A pokud mají obnovit kontrolu nad okupovaným územím, které Rusko agresivně drží už déle než rok, pak skutečně jiná cesta než protiofenzívou není. A k tomu, aby ji mohli úspěšně udělat, tak potřebují tu munici.

Já jsem navštívil jeden výcvikový polygon kousek od města Dnipro, kde jsem měl možnost vidět i část naší techniky, kterou na Ukrajinu dodáváme. Konkrétně samohybnou houfnici Danu a raketomet přezdívaný Přemysl. Potěšilo mě, že jsou to kusy, které jsou na Ukrajině už déle než rok a stále fungují a fungují spolehlivě. Ukrajinci si je chválí. To, co brzdí jejich ještě větší a intenzivnější využití právě k efektivní obraně ukrajinského území je právě ta munice. My budeme nadále hledat cesty, jak nejenom zvýšit dodávky munice z našich zdrojů, ale budeme také velice kreativně a efektivně hledat cesty, jak ve spolupráci s našimi spojenci, případně dalšími zeměmi dostat na Ukrajinu v krátké době to, co budou potřebovat. Ty cesty samozřejmě existují. Česká republika už některé prošlapala a ví kudy jít a budeme o tom jednat s našimi spojenci, jak je co nejrychleji naplnit.

Zároveň bych chtěl říct i našim občanům, že pomoc Ukrajině rozhodně neznamená jednostranný přeliv financí z jedné strany na druhou. Že je to nejenom věc, která by nás hodnotově měla motivovat k pokračování, ale že to je také věc, která nám samotným přináší pozitivní efekt, a to nejenom ten morální, ale i ten praktický, protože od pomoci Ukrajině se přesouváme ke spolupráci.

Budeme se společně podílet na některých projektech. Já jsem jich šest konkrétních představil prezidentu Zelenskému. Má je teď na stole k posouzení. Jsou to projekty, které v oblasti výroby munice, výroby některých zbraní a techniky předpokládají transfer technologií a v některých případech i výroby z českého území na ukrajinské s tím, že se potom stanou ukrajinským vlastnictvím i ty technologie, které budou moci dále rozvíjet a přizpůsobovat je svým konkrétním potřebám.

Vzhledem k tomu, že podpora a obnova samozřejmě nekončí v Kyjevě, tak další část naší cesty směřovala více na východ do města Dnipro a do Dněpropetrovské oblasti obecně, kterou Česká republika identifikovala jako prostor, do kterého chce směřovat svoji pomoc, nad kterou si chce do určité míry převzít patronát. V této oblasti nejenom tedy, že jsme měli možnost jednat s místními představiteli, ať už s guvernérem celé oblasti nebo se starostou, ale měli jsme také možnost navštívit nemocnici, jak jsem řekl předtím i výcvikový polygon. V nemocnici jsme předali dar společnosti Linet, devět speciálních polohovacích lůžek. S představiteli samosprávy jsme hovořili o oblastech, ve kterých Česká republika může přispět. Těmi oblastmi jsou zdravotnictví, konkrétní příklad jsem zmínil. Dále je to doprava, byznys, kde má velký projekt naše firma Škoda Transportation, jejíž pobočka designové centrum a studio sídlí právě ve městě Dnipro. Zajímavé na tom je, že místních čtyřicet devět inženýrů, kteří se věnují designu velice moderních kolejových vozidel, ať už tramvají, vozů metra, případně vlaků, tak vlastně dělají design pro vlaky, které potom jezdí po celé Evropě. Ti lidé pracují s velkým nadšením. Dvakrát týdně mají hodiny češtiny a těší se na to, že české vlaky, metra budou jednou brázdit ukrajinské koleje. Takže tady je velký potenciál pro spolupráci. Další je například vodohospodářství a především čištění vody, ale je tam i potenciál ve spolupráci vědecké, univerzitní, především pokud jde o kosmický výzkum.

Já bych ještě zmínil politický rozměr té cesty, a to nejenom v té symbolice, kde jsme společně se Slovenskem dali jasně najevo, jakým směrem chceme jít, jaké hodnoty sdílíme a které chceme podporovat. Ale byla to také jedna z mých prvních cest, kdy po návštěvě sousedů a sídla dvou institucí, kterých jsme členy tedy NATO a Evropské unie, jsem chtěl dát důraz na to, že další cestou bude Ukrajina, protože právě tam probíhá zápas o to, v jakém prostředí budeme žít. Jestli budeme žít v prostoru bezpečí, stability, spolupráce, anebo jestli budeme mít v našich hranicích případně ještě blíže konfrontaci, agresí a porušování pravidel mezinárodního práva. Já myslím, že všichni chceme žít v klidu, míru, všichni chceme, aby naše okolí bylo bezpečné. A k tomu musíme udělat jedno, musíme se postarat o to, aby země, která je dnes napadená, mohla obnovit svoji suverenitu, aby se mohla stát součástí prostoru spolupráce, včetně toho, že se stane členem Evropské unie a výhledově i NATO. Česká republika tento postup bude podporovat, protože je v jejím zájmu a myslím si, že z tohoto pohledu celou cestu mohu hodnotit jako velice úspěšnou, protože to, co jsem měl možnost vidět na Ukrajině a slyšet to nejenom od vrcholných představitelů, ale i od obyčejných lidí, je velká vděčnost za to, co Česká republika dělá. Dalo by se to shrnout stručně do hesla „v nouzi poznáš přítele“ a Ukrajinci nám dávají jasně najevo, že my pro ně ti přátelé jsme. Dali také jasně najevo, že to, co jsme pro ně za poslední rok udělali a stále děláme, tak si budou pamatovat po generace, protože přesně vědí, kdo byl na jejich straně, případně kdo s pomocí otálel. To si myslím, že je faktor, který bychom rozhodně neměli opomenout.

<https://www.hrad.cz/cs/prezident-cr/soucasny-prezident-cr/verejna-vystoupeni-a-rozhovory/vystoupeni-prezidenta-republiky-na-medialnim-brifinku-po-navratu-z-ukrajiny-17057>